DE

OMBUSTIONE CORPORIS HUMANI SPONTANEA.

DISSERTATIO

INAUGURALIS MEDICA

QUAM

CONSENSU ET AUCTORITATE

GRATIOSI MEDICORUM ORDINIS

IN

ALMA LITERARUM UNIVERSITATE

FRIDERICA GUILELMA

UT SUMMI

N MEDICINA ET CHIRURGIA HONORES

RITE SIBI CONCEDANTUR

DIE IV. M. AUGUSTI A. MDCCCXLIII.

H. L. Q. S.

PUBLICE DEFENDET

AUCTOR

AUGUSTUS VILTER

NAUENSIS.

OPPONENTIBUS:

A. MEISNER, med. et chir. Dr.

CH. ZWICKE, med. et chir. Dr.

A. PAWLOWSKI, med. et chir. Cand.

BEROLINI, TYPIS NIETACKIANIS.

VIRO

DOCTISSIMO, CELEBERRIMO,

HUMANISSIMO

BALZ,

MEDICINAE ET CHIRURGIAE DOCTORI,

HASCE

STUDIORUM PRIMITIAS

GRATO ANIMO

D. D. D.

AUCT

DE

COMBUSTIONE SPONTANEA.

ıcendium corporis humani sponte, vel e levissima
ımen causa ortum, contemplanti phaenomenon tam
irificum esse videtur, ut viri haud pauci vel do-
issimi atque experientissimi huic rei explicandae
equidquam summam operam dederint, multi rem ef-
ctam habuerint, aliique prorsus negarint.

Postquam autem multa hujus rei specimina col-
ecta, accuratiusque observata sunt, sine ullo dubio
stam comprobarunt confirmaruntque. Idque eo ma-
gis, quum novissimi doctrinarum physicarum, chemi-
arum, totiusque scientiae naturalis maximi progres-
ıus rem multo faciliorem explicatu reddiderint.

Ut autem hac de re, hucusque satis ambiguá,

recte sentiri et recte judicari queat, historias fe
omnes ad hunc diem cognitas et doctorum viror
de ipsis sententias colligendas atque inter se co
parandas et tunc demum rem ipsam justo ordi
tractandam censeo.

PARS PRIMA.

HISTORIA INCENDII C. H. SPONTANEI.

Rem si propius et accuratius perpenderimus, facile intelligemus, etsi ea tantum incensio appellari posset spontanea, quae sine ulla causa visibili et externa orta, tamen omnes combustiones, quae e minima causa ortae videantur, ut magno diroque effectui vix respondeant, huc referri. Phaenomenon unum esse altorum phaenomenorum, de quibus auctores usque ad recentiora tempora altum servarunt silentium, satis constat.

Quae Tacitus de oculis Tiberii lucentibus retulit, nihil huc facere, neque fere quidquam earum rerum, quas in libris antiquis de ignibus circum na-

vium malos ludentibus legimus, qui Castoris et Pl
lucis, recentioribus autem temporibus Sancti El
vocabantur, per se satis liquet. Ignes autem huj
generis electrici, quum nisi ad substantias summ
inflammabiles incendendas inservire nequeant, alt
ram tantum, eamque posteriorem partem »causs
incendii nostri sufficientis« exhibere possunt.

Minime vero tanta apud veteres rei jam ad
agitatae ignorantia mira videri potest, quum cau
sae sat superque sufficientes vetarent, tunc rei n
tatu dignissimae cognitionem percrebrescere. Et
cognitum, veteres quidem interdum sese inebriass
tamen vino tantum et ejusmodi liquidis subspiritu
sis ad inebriandum uti potuerunt. Quum autem e
tabulis additis facile pateat, spiritum frequentiore
incensionis spontaneae causam exhibere, hujus incen
sionis casus antiquis temporibus rarissimos tantu
fuisse, facile intelligemus.

Alterum cognitionis incendii spontanei imped
mentum ante et paulo post typographicam inventa
artem facile defectus commercii publici literarii de
fectusque relationum esse potuit: unde quin factu
sit, ut plures talium incendiorum casus vel oblivio
dati, vel tam sero perscripti sint, ut fabulae habe
rentur, nec amplius crederentur, non dubito. Nequ

ius denique priorum temporum superstitio efficere
uit, ut unus alterve talis incensionis casus con-
to occultaretur, ne ob membrum familiae nobilio-
tali modo absumptum in totam familiam vertere-
ignominia, eique in perpetuum infligeretur.

Saepius enim alias nuntiatum esse, vel nunc in-
dum inter homines inferioris ordinis nuntiari de
gulis hominibus, praesertim feminis e cubiculo
uso a diabolo ablatis, praeter squalorem foetidis-
num, qui e cineribus foetentibus ex incensione et
mbustione spontanea relictis verisimiliter constitui-
r, nihil de se relinquentibus, satis constat.

Historias conflagrationum c. h. spontanearum,
otquot mihi innotuerunt et memoratu dignae vi-
ntur, ordine chronologico referam.

Casus I. in Dania ante 1669 oblatus.

Thomae Bartholini de luce hominum et bru-
rum Libri III. Hafniae 1669.

Plures enarrat historias hominum incendio aut
rorsus sponte aut fere sponte peremtorum, nec non
artium singularum in hominibus atque in brutis
raesertim in porcabus eodem modo incensarum.

Refert enim, Clarium Cornelium Gemmam nar-
asse, e vagina mulieris Thuringae inter dolores ad

partum vehementissimos flammam magnam forti
detonantem subito exiisse.

Casus II. in Dania ante 1674 oblatus.

Auctoris ejusdem observationes medico-phy
cae in Actis medicorum Hafniensium. Vol. I. H
niae 1674.

Vetula provectae aetatis, quae per tres an
spiritu vini maxime erat abusa, in sella strami
haerens tota fere combusta inveniebatur, ita ut s
pars aliqua cranii et extremae digitorum phalan
restarent.

Casus III. in Hollandia ante 1680 oblat

Steph. Blanchard collectan. medico-phy
cor. Centuriae VII. Amstel. 1680.

Narrat incendii spontanei casum, quèm sa
dignum censuit celeberrimus Haller, ut ipsum
sua bibliotheca medico-practica, Vol. III. pag. 4
repeteret.

Casus IV. ante annum 1745 oblatus.

Cromwel Mortimer in philosoph. transactio
of the Royal society of London. 1745.

Femina 60 annorum prope focum suum concr

ıta inveniebatur, ita tamen, ut magna capitis pars omnes quattuor extremitates restarent. Vesti-ɔnta infantis prope corporis combusti reliquias in-cta jacentia conspiciebantur.

ıasus V. et VI. in Gallia anno 1745 et 1749 oblati.

Claude Nicolas le Cath. Mémoire sur les ıcendies spontanés de l'économie animale. Paris 313.

a) Anno 1745 mulier, spirituosorum fortiorum otui valde dedita, sesquipedem circiter a camino uo cubiculari humi concremata inveniebatur, solis apitis extremitatumque aliquot partibus relictis.

b) Anno 1749 vetula 80 annorum, summe ema-ıiata, quae jam per plures annos nihil nisi spiritum ini assumpsisse dicebatur, in sella ante caminum ɜedens concremata est reperta. Ignis non nisi sce-eton in statu carboneo reliquerat, sellam autem fu-iginoso solummodo colore tinxerat et smegmate squal-lido unxerat.

Casus VII. in Italia 1763 oblatus.

Jo. Fortun. Bianchini in philosoph. transact. of the Roy. Society of London No. 476.

Mulier 62 annorum, quae balneis e spiritu cam-phorato paratis saepissime erat usa, ad quatuor pe-des in solo jacens concremata vel combustione ab-sumta inveniebatur, cranio tantum, parte faciei tribus digitis tantum relictis.

Casus VIII. in Gallia 1767 oblatus.

Bradford Wilmer in philos. trunsactions fo the year. 1774. Vol. 64. No. 35. pag. 340.

Femina 50 circiter annorum, in urbe Coventr vivens, potuum spirituosorum abusui summe erat de dita, ut jam dudum unam pintam usque duas Angli cas spiritus sacchari quotidie assumeret et sic ine briata cubitum iret. Postremo mane reperti sun humi jacentes sordidi foetentesque cineres, in quibu femur solum unum et crus cum pede intacta consp ciebantur. Ceterum candela in sella ad lectum plan exhausta, vestis parietis lignea magna ex parte i carbones redacta, vestis autem foeminae partes mol les linteae prorsus illaesae reperiebantur.

Casus IX. in Italia oblatus.

Joseph Bantaglia in Giornale di Firenza 1786.

Sacerdos, itinere per diem peracto, vesperi cu-

tum iturus subito concidit. Strepitu audito eandem omum inhabitantes accesserunt, et sacerdotem humi ostratum et levi flamma circumdatum invenerunt. lammam appropinquantes tandem extinxerunt. J. antaglia, postero die advocatus, integumenta extri lateris eaque omnia, quae inter humerum et mur ejusdem lateris sunt, penitus ambusta et prorus fere a carnibus soluta, postea gangraenescentia eperiebat. Mox et aliae partes sphacelo sunt coreptae, aegerque, putrida materia per alvum deposita, omitu continuo vexatus, sopore alto exspiravit. Iullum in totius morbi decursu dolorum aliarumve ffectionum sensitivarum indicium apparuit. Putredo utem jam ante mortem tam erat progressa, ut corus foetorem intolerabilem exhalaret. Aegrotus usque quartum post incendium diem vixit. Juxta humi acentem lumen in lampade vivum conspiciebatur. Num misere mortuus ante decessum spirituosis abusus sit, a Jos. Bantaglia non refertur.

Casus X. in Gallia 1820 oblatus.

Hellis (in Journal général de Médecine. 1826. Avril) hunc casum narrat:

Mulier 57 annorum nocte, postquam e more suo plurimo spiritu vini inebriata, lectum petierat; com-

bustione mulieris fere totius ex utensilibus per tot cubile disjacentibus praeter ligni caudicem, cui n sere absumta ventre injacebat, nihil erat tactum.

Casus XI. in Gallia 1820 oblatus.

Charpentier in Revue médicinale ou Bulletin de la Faculté de Médecine de Paris. 1820. No. 1 pag. 112.

Mulier 90 annorum ejusque ancilla 70 annorum cubiculum tenuere commune, in lectis duobus tamen singulae dormientes. Utraque perparvum edebat, matrona autem jam per aliquot annos multum spiritus Coloniensis compositi quotidie vel ad ebrietatem hauserat; ancilla contra vino bono aromatico calido saepissime se inebriaverat. Vesperi 12. Decbr. anni 1820 foetor empyreumaticus in cubiculi harum mulierum vicinitate perceptus est quidem, sed aliis causis adscriptus neglectus est. Insequente mane autem totum cubiculum repletum fumo foetidissimo inventum est, solum ubique squalore madens humido, corpus senioris mulieris in lecto ustulatione absumtum videbatur, capite et lobulo cutis e collo solis relictis. Lectus ancillae vacuus et plane intactus apparuit. Ancillae corporis autem nil praeter crus dextrum tibiali et calceo adhuc indutum, quoniam

risimiliter ancilla heram obtegendo servare erat nata, repertum est. In camino ne vestigia quidem nis, praeter candelabrum sine candela et aliud ndelabrum in solo positum, cujus candela per nossimam noctem consumpta videbatur, reperta sunt.

Casus XII. in Gallia 1821 oblatus.

Froriep's Notizen aus der Natur- und Heilnde. VI. No. 103.

Civis Vatin 60 annorum, longus et obesus, r multos annos jam desidiae et inertiae deditus, irituosorum potui immodice indulserat. Anno 1821 22. Febr. fumo spisso et foetido ex ejus cubiculo orumpente, cadaver in solo est repertum flamma ida circumdatum. Igne non nisi multa aqua insa exstincto, fumoque empyreumatico disperso in culo obstante pruna et adeps multae aquae per lum dispersae innatans conspecta sunt. Facies mida et obscure livida, colli carnes fere totae igne sumptae, at columna vertebralis intacta relicta, ut sius ope caput trunco adhaereret. In latere siniro ventriculus et partes adjacentes, costae ejusdem teris, uti humerus igne erant absumpta: Dextri teris partes praeter manum ventriculo impositam tactae omnes relictae. Ex intestinorum abdominis

thoracisque serie non nisi hepar, pulmones cum cor
corrugata quidem, satis tamen cognoscenda reper
Os ilium sinistrum cum femore sinistro prorsus ig
consumptum, crus sinistrum a genu quidem solutu
sed leviter tantum adustum repertum. Praeterea r
aliae cubiculi omnes igne intactae inventae sunt,
cuncta incensionis et combustionis spontaneae sig
apparerent.

Casus XIII in Gallia 1822 oblatus.

Clariss. Julia de Fontanelle in Revue me dicinale. 1822. Conf. Froriep's Notizen. IV. No.

Petrus Raynateau, faber ferrarius in pag Leognan, 40 annos natus, sobriam omnino agen vitam nec nunquam spirituoso potui nimium indul gens, anno 1822 die Septr. quinto ex urbe Burdi gala domum rediit per aërem calidissimum. Via suam sub solis radiis alacriter persequens, versu quartam horam pomeridianam ictum fortem ad femu dextrum subito persensit, nulla causa externa con specta. Gressus aliquot ulteriores vix emensus, circ dextrae manus juxta femur modo percussum depen dentis digitum indicem flammam subcaeruleam vidit ludentem, qua mox et digitus ejusdem manus medius circumdatus est. Manum igitur totam in bracci

ndit, at hae quoque flammis perfunduntur subcae-
leis. Jam manum sinistram ad dextrae auxilium
movet, sed haec quoque corripitur igne deleterio.
anum igitur utramque sub caespite humido condit,
ignibus sic exstinctis in domum haud multum di-
antem pergit. Ibi fumum semper adhuc ex utrius-
e manus digitis surgentem multa demum aqua com-
scuit. Ulcera ex ambustione relicta per insequen-
s duos menses sensim sensimque sunt persanata.

Casus XIV. Hamburgi 1825 oblatus.

Fricke in der Zeitschrift f. d. ges. Medicin.
arg. Heins, puella 17 annorum, habitus tenelli,
no 1825 d. 21. Jan. vespere, dum nendo vacat,
bito ardorem totum corpus permeantem maxime in
gito sinistrae manus indice persensit. Mox flamma
oque digitum circumfusum conspexit subcaerulea,
am aqua plurima exstinguere non valuit, qua ta-
en largiter applicato lacte denique mitigata, ae-
rota multis ambustionis laesionibus affecta evasit.
ie deinde sequenti in nosocomium aegra recepta,
st duos menses curata est.

Casus antea narrati memoratu digni mihi vide-
ntur, sed multi quoque alii ab autoribus sunt de-

scripti; mihi autem per opusculi terminos arctior
tantum licet, quod longum est omnibus his de scriptis accuratius referre, breviter, quibus in operibu
ista inveniantur, tradere. Vide igitur:

Gazette salutaire de Bouillon. 1777. pag. 1
Journal de Médic. 1779.

Merille et Muraine in Journal de Méd. 1
59. pag. 140. 440.

Félix Vicq-d'Azyr in Encyclopédie méthodique de la Roche. 1790.

Pierre Aimé Lair, Essai sur les combustion humaines productes par un long abus des liqueurs spiritueuses etc. Paris 1800.

Christ. Ritter, Ueber Selbstverbrennungen in org. und leblosen Körpern. Hamb. 1804.

H. Kopp, Diss. de causis combustionis spontaneae in c. h. factae. Jen. 1800.

Ejusdem Ausführliche Darstellung und Untersuchung der Selbstverbrennung des menschl. Körpers Frankf. a. M. 1811.

Medicinal Repository. New York 1805. Vol. V

Köster, Diss. de combustione c. h. spontanea Jen. 1805.

Pfeiffer, Diss. de combust. c. h. spont. Gottingae 1809.

Proteau in Salzburg. med. chir. Zeitg. 1805. ag. 284.

Braun, zur Lehre von der Selbstverbrennung, Henkes Zeitschrift. Erl. 1827. pag. 73 — 92.

Alph. Devergie in Diction. de Méd. et de Chir. pract. par Andral etc.

Dupuytren in Leçons cliniques. 1830

Demazy in Archives générales de Médecin. 839.

Corn. van Brougham, Ueber das vorzugsveise durch unmässigen Genuss spirituöser Getränke ntstd. Selbstverbrennen. Quedl. und Lp. 1835.

Willbergs Jahrbuch der gesammten Staatsrzneikunde. Bd. IV. Heft. 3. pag. 369.

PARS SECUNDA.

PHAENOMENOLOGICA.

Quam vocare consuevimus incensionem vel combustionem spontaneam, huncce plerumque in modum procedere solet: homines, cladi peculiari atque miserrimae obnoxii, omnes fere sunt vetulae obesae, quae liquores spirituosos fortiores interdiu noctuque lar-

giter haurientes, necopinato inveniuntur in solo prostratae et maximam partem igne lento consumptae ita ut plerumque nihil nisi caput cum incluso cerebro, et aliquae minores majoresve extremitatum reliquiae, de intestinis autem thoracis et abdominis globulus tantum informis squalidus relictus conspiciantur.

Aër cubiculi reliquias corporis concremati circumdans, fumo foetidissimo empyreumatico, ex ustulatis partibus animalibus orto, scatere solet.

Negari vix potest, halitum vel mere respiratorium vel insimul perspiratorium cutis, spiritu vini vel aethere quodam et gase inflammabili scatentem, levissima aliqua caussa incendi et ignem deinde sensim sensimque in interiores hominis partes descendere, ipsasqae non, ut vulgo creditur, aperto igne et flamma, sed interne gliscente et ustulante destrui. Quod verisimilius videtur, quum flammula, quam primi ad tales combustiones accedentes haud raro conspexere, infusa aqua augeri potius quam exstingui sit visa.

Quae quidem res minime mira nobis videbitur, si intellexerimus, flammulam istam particulis volatilibus et oleosis tantum e massa tota ustulante prodeuntibus effici nutririque.

Flammula levissima, vapore spirituoso aethereove t gase hydrogenio phosphoricove, quae e partibus stulantibus assurgunt, nutrita, carnes subjacentes stulantes lambendo quasi deambulat. Hinc facile t, ut flammulae ipsae ab appropinquantibus recedere el prorsus aufugere et disparere videantur. Ex adem ratione varia combustibilia hasce ustrinas rcumdantia plerumque illaesa vel minus tamen igne ffecta reperiuntur.

Res ligneae et ipsae linteae, alias facile comustibiles, tacito tantum igne ustulatae reperiuntur, uum istae flammulae spirituosae leviores sint, quam uae ignem vere flammantem excitent.

PARS TERTIA.

AETIOLOGICA.

Momenta ustulationis c. h. caussalia.

Quam spontaneam vocare solemus c. h. ustulaonem internam, is est processus chemicus morbous, cujus ortus duobus nititur momentis caussalibus, nterno sive praedisponente et externo sive occasioali.

Quaenam caussae c. h. incensionem efficere queant?

De corporis humani incendibilitate tantopere dissenserunt viri magnam partem doctissimi et experientissimi, tamque abstrusae de ipsa prolatae sunt opiniones, ut haud mirum videri possit, quod chemicus nostri aevi celeberrimus Berzelius de veritate sive realitate totius hujus phaenomeni dubitarit (1).

At priusquam tamen propriam hac de re opinionem proferam, praecipuas a variis viris doctis enuntiatas sententias percensere et dilucidare mihi liceat.

Averard (conf. Froriep's Notizen. No. 136. pag. 54) putat, hasce combustiones majori quantitate acidi phosphorici evoluta e cute hominum potui spirituoso nimium adsuetorum fieri, unde deinde maxima quantitas gasis hydrogenii phosphoro juncti oriatur, quo substantia summe inflammabilis conficitur.

Cui tamen opinioni haud facile quisquam consentiet, quum, unde hujus sententiae auctor acidum phosphoricum subito hauriat, difficile sit intellectu.

Chrn. Guil. Ritter passim jam phlogiston,

---

(1) Vide Berzelius neunter Bericht über die Fortschritte der Zoochemie, ubi ait: „Man würde wohl am besten thun, an eine Erklärung dieser Erscheinung nicht eher zu denken, als bis ihre Wirklichkeit ganz unwiderleglich von vorurtheilsfreien Personen erwiesen worden ist."

od ubique per terram dispersum dicit, jam aërem
lammabilem sive gas hydrogenium caussas incen-
ı spontanea excitantes allegat. Attamen, si gas
idem hydrogenium ignem incendere, vel potius
sum ignitum fieri possit, certe sine ulla causa in-
ıdente, neque sine oxygenio accedente non possit.

Fortunatus Licetus narrat, anno 1597 anato-
es professorem in theatro anatomico Pisano e sto-
ıcho cadaveris inflato, quem cultro inciderat, ma-
ıam aëris flatuosi vim prorumpentem vidisse, qui
ımota candela vivide exarserit. Similia phaeno-
ena Bonami et celeberrimus ille Ruysch videre.
ttamen hoc non est mirandum, nam in animalium
testinis gas carboneo-hydrogenium valde inflam-
abile componi et magna in volumina colligi, sci-
us, quo, incensionis occasione data, ignes intensio-
es exhiberi possint. — Thomas Bartholinus (de
ce hominum et brutorum) refert, in Russia haud
ıro fieri, ut homines inferioris ordinis in cauponis
ulgaribus magnam spiritus frumenti multitudinem
ibendo se inebrient, et deinde in plateas aëremque
rigidum progressi concidant. Quo facto spiritus in
entriculo collectus purior per os assurgere et inde
xiens inflammari dicitur.

Si hic quidem Bartholinus nullam caussam ex-

ternam exstitisse credat, tamen ignis electricus, p… hiemes Russiae summe siccas et frigidas, ut nov… mus, valde actuosus et efficax, incensionis focum f… cile exhibere potuit.

Celeb. Rudolphi (in Grundriss d. Physiologi… putat, electricum influxum semper esse necessarium i… hujusmodi combustionibus; quomodo autem re vera ef… ficiantur, hoc se explicare minime posse ingenue fatetu…

Jam multi falsissime de hac re sensisse viden… tur, maxime tamen omnium fallebatur Cel. Kopp… contendens, spiritum vini minime transgredi in san… guinem ceterosque corporum organicorum humores.

Satis enim notum et repetitis observationibus comprobatum est, sanguinem, urinam et ipsum cerebrum aliasque partes alcohole inebriatorum vel maxime redolere spiritum vini. Nec adeo ad nostram spectat rem, utrum spiritus vini, in sanguinem aliosque humores transeat, necne; sed in hoc potissimum nobis vertitur cardo: num ex ore faucibusque tali modo inebriatorum habitus spirituosus satis spissus ad incendium surgere possit; quod negari vix potest, si perpenderimus, quanta alcoholis vis a potatoribus quibusdam magnis quotidie hauriatur, eamque haud raro summe volatilem et ipsis oleis aethereis subtilioribus impraegnatam, qualia sunt olea aethe-

i menthae piperitae, aurantiorum, absinthii, et
smodi alia, quae minima ignis scintilla admota
:illime in vividam abeunt flammam. Quin imo hoc
et e multis historiis fide dignissimis et maxime
historia supra narrata, matronam Gallicam ipsum
ritum Coloniensem compositum, quid scatet oleis
hereis summe volatilibus, potum quotidianum as-
isisse. Praeterea haud facile fugiet quemquam
dicum practicum, permultas mulieres, praesertim
ate provectiores, haud raro maxime abuti liquo-
is aethereis, quales sunt liquor anodynus minera-
Hoffmanni, vel ipsa Naphtha vitrioli. Unde
i facile potuit, ut mulier minime potatrix habenda
gnam liquoris inflammabilis quantitatem deglutiisse
sset, quae ipsius halitum ad incendium praedispo-
re valeret.

Recentiorem denique F. L. Huenefeld*) opinio-
n de incendio et combustione c. h. spontaneis afferam.
Est secundum hunc auctorem combustio sponta-
ı productum transitus subitanei trium harum po-
tiarum per vitae organicae processum ligatarum,
is, caloris et electricitatis, in qualitatem organi-
n, et insimul inflammationis et decompositionis;

---

*) Vid. Horn's etc. Archiv f. med. Erfahrung. 1830. Jul.
. 784.

quas caedem una cum adjuvante circumdantis aer
oxygenio in materiis animalibus efficiunt, ita ut (
altera parte decompositionem putredinosam gignan

Nunc autem, si auctorum opiniones complectim
et casus singulos supra enarratos consideramus; in
gurgitata magna spiritus vini purioris, vel ipsis ole
aethereis impraegnati copia, e ventriculo calefac
multum halitum spirituosum per os assurgere debe
reperiemus, qui halitui hydrogenio -- carboneo e pu
monibus assurgenti mixtus, facillimam subiturus s
incensionem. Reperimus porro, plerumque referri (
semper fere nos suspicari posse, lumine admoto pri
mum incensioni exordium esse datum et maxime pe
laryngem proserpsisse.

Contendunt plures hujus rei scriptores, combu
stionem c. h. spontaneam igiturque etiam incensio
nem vulgo dictam spontaneam, isti necessario prae
viam, frequentiores in regionibus septentrionalibus
praesertim in Russia, occurrere. Neque est dubi-
tandum, quin res ita se habeat, quum in regionibus
septentrionalibus, propter longiores et frigidiores
hiemes et noctes, major et longior luminis et calo-
ris artificialis sit necessitas, quumque non minus ho-
mines ex eadem ratione ad profusiorem spirituoso-
rum usum quasi coactos se opinentur.

Licet enim per recentiora tempora plurimae ɔustionis spontaneae historiae e Gallia nobis sint ae, tamen haud aegre credo, multo plures ex sia nobis afferri potuisse, si vita hominum singu- m, qui maxime ebrietatis pestilentia destruuntur, i, quanti in Gallia, haberetur.

At istorum tamen scriptorum opinioni contradi- lum esse puto, qui majorem combustionum spon- arum in Russia frequentiam de sola majori et aciori illarum regionum electricitate aërea, nec mul de frequentiori spiritus vini et luminis calo- ue artificialium usu deducendam esse putant.

CORPORIS HUMANI USTULABILITAS.

Alterum et gravissimum combustionis c. h. spon- eae momentum est ejusdem corporis ustulabilitas e facultas, tacito igni interno vel succensioni in- ıae tacitae succumbendi.

Meretur hocce phaenomenon eo majorem sane entionem, quod minor vel potius nulla hucusque ipsum est adhibita, licet quotidiana observatione ɔceamur, et jam dudum simus edocti, rerum com- stibilium deflagrationem sive consumptionem igne erto et flammante prorsus alia exhibere phaeno- ına, ac earundem rerum tacitam et bene tectam

incinerationem et ustulationem, omni flamma abse
et diligentissime suppressa.

Cuncta hominum corpora, combustione sponta
destructa, surdo igne ustulata, non aperto igne
flammante conflagrata reperiebantur, igiturque i
utensilia circumjacentia ac multo minus eorum ha
tacula in exitium rapta sunt, quod certo saepius
ctum esset, si combustio flammans, non subustula
locum umquam habuisset.

Quomodo tamen incipiat ustulatio, omnium fac
lime intelligi posse mihi videtur, dummodo seque
tia perpenderimus momenta:

1) In superioribus demonstratum est, ignem an
os et in ore ebriosorum accendi ex halitibus spiri
tuosis et carboneo-hydrogeniis.

2) Ignes hoc modo in ore, in faucibus et la
rynge suborti, vel ultro vel potius inspirandi neces
sitate compulsi, in pulmones descendunt, eoque s
mul impediunt, quominus correpti alios in auxiliu
vocare possint.

3) Quin autem pulmonum massa in hominibu
post magnas et repetitas alcoholis assumtiones fi
combustibilis ergoque ustabilis, dubitare vix possu
mus, si reputamus: subtiliores spiritus assumti partes
oxygenio, carboneo et hydrogenio junctas, magnar

ae pulmonali combustibilitatem tribuere debere; ıustiones quidem difficilius fieri in cavo clauso ter oxygenii penuriam vel totam absentiam, in a autem pulmonum spongiosa tantam oxygenii itudinem inclusam esse, ut in pulmonibus subustu- effici possit.

Sic facile intelligitur, quomodo halitus igniti, mptis thoracis organis, in abdomen liquoribus tuosis et adiposis scatens descendant, ibique ructionem partium ustulabilium efficiant.

IDITIONES USTULATIONEM C. H. ADJUVANTES.

Quae conditiones quum Cel. Kopp perbene col- rit et disposuerit, eas ex hoc scriptore hic repe- , una alterave addita, ubi res postulare videbitur. Sunt igitur haece potissimum:

1) Fere semper mulieres, rarissime viri, incen- spontaneo sunt correptae. Verisimillime laxior ierum tela cellulosa, ut recipiendis partibus adi- s et alcoholicis sit aptior. Praeterea facile quo- fieri potest, ut vetulae longa consuetudine in sum spirituum fortiorum multo majus abripiantur viri.

2) Omnes fere combustiones spontaneae vetu-

larum, plus 60 annos plurimum natarum, sunt ctae. Cujus rei quidem perfacilis est explicatio spicienti, his vetulis senilibus pulmones ad incend dum satis siccos aptosque esse.

3) Interdum feminae infirmiores, ictericae cachecticae huic malo succubuerunt, quae potatio bus spirituosis deditae non videbantur. At verisi lime in his quoque casibus ex eodem fonte o clades. Si quidem non spiritum vini vulgar liquorum saltem aethereorum magnam haud raro piam ingurgitant.

4) Vitam combustae plerumque gesserant de diosam et fere semper magna laborarunt obesita quare corpora habuere alendo igni aptiora.

5) Ferme semper ignis prope combustas affui est visus.

6) Flammulae, super massis adhuc ustulantil interdum apparentes, valde mobiles et aquam in sam saepius quasi evitantes sunt inventae.

7) Locus, in quo ustulatio erat facta, multo i pletus foetore squalide-empyreumatico, fumo foe dissimo, et parietes humiditatibus sordide-unctu sis obducti reperiebantur, quae phaenomena ex ust lationibus massarum animalium mixtarum orient videre consuevimus.

8) Trunco plerumque fere toto combusto, sin-
ıe extremitates, haud raro caput quoque, igne
ctae apparebant.

9) Combustio spontanea plerumque per hiemis
idioris longiores noctes infelices infestabat pota-
es, at multo sane minus, ut omnes fere conten-
t scriptores, propter majorem et minus latentem
tempore electricitatem, sed propter multo majo-
necessitatem et externae et internae calefa-
nis et luminis.

PARS QUARTA.

THERAPEUTICA, PROPHYLACTICA.

Curam incensio in cavo oris, faucium et pharyn-
jam coepta vix ullam admittere videtur, quum
celeriter plerumque procedat, ut infelicem jugu-
Optimum certe remedium liquor Ammonii ace-
concentratus Pharm. Bor., vel liquor Kali ace-
, vel solutio Aluminis concentrata, si unus vel
er horum liquorum ad manus adesset, exhiberent.

Quod ad curam prophylacticam attinet, priva-
potatoribus curam adhibere nullam possumus
eter admonitiones et dehortationes, quibus quidem
e nunquam exoptati fructus sunt percepti.

Multo magis autem certe publicis curis his
nbustionibus dirissimis occurri praecaverique pos-
, si omnibus viribus pesti ebriositatis obniteremur.

VITA.

Carolus Augustus Ludovicus Vilter natus sum anno hujus saeculi duodecimo Nauenae, patre Friderico Guilelmo, quem mihi jam puero mors eripuit, matre Dorothea e gente Guenther, quam per Dei gratiam etiam nunc superstitem ac salvam pio veneror animo. Primis literarum rudimentis imbutus sum in schola Nauensi et postea in Gymnasio Berolinensi leucophaeo, quo relicto, anno MDCCCXXXII civibus academiae medico-chirurgicae militaris sum adscriptus, in qua per tres annos et dimidium scholas frequentavi horum virorum:

Cel. Wolff sen. de hodegetice, logice et psychologia; Ill. Link de historia naturali, botanice et pharmacologia; Cel. Turte de physice et chemia et pharmacia; Ill. Mitscherlich de chemia organica et anorganica; Ill. J. Müller de physiologia; Ill. Schlemm de splanchnologia, syndesmologia, osteologia, anatomia corporis humani universa; Beat. Osann de materia medica, de fontibus medicatis; Beat. Fr. Hufeland de pathologia et therapia generali, de semiotice, de pathologia et therapia speciali; Cel. Eck de physiologia; Ill. Horn de pathologia speciali, de morbis syphiliticis, de morbis animi; Ill. Casper de arte formulas medicas concinnandi et de medicina forensi; Cel. Kluge de chirurgia generali, de ossibus fractis, de arte obstetricia, de arte fascias rite applicandi, de akiurgia; Ill. Juengken de chirurgia. Artem cadavera rite secandi Ill. Schlemm me docuit.

Exercitationibus clinicis medicis, chirurgicis, ophthalmiatricis virorum Ill. Wolff, Dieffenbach, de Graefe, Juengken, Kluge interfui.

Tempore studiorum absoluto pro meis officiis chirurgi munere in legione peditum secunda, duce Dr. Struve, viro humanissimo, per annum unum functus sum; tum ad legionem equestrem quartam missus, per tres annos et dimidium duce Dr. Doniges, viro doctissimo, usus sum. Deinde ad legionem praetorianam Alexandri Caesaris, cujus rebus medicis Richter, vir celeberrimus praeest, abire jussus sum.

Examine maturitatis absoluto in numerum civium universitatis Fridericae Guilelmae adscriptus sum. Per duos annos et dimidium ibidem complura collegia frequentavi.

Quibus meis praeceptoribus gratias ago quam maximas semperque habebo.

Nunc vero tentaminibus, tam philosophico quam medico, nec non examine rigoroso rite superatis, spero fore, ut dissertatione thesibusque rite defensis, summi in medicina et chirurgia honores in me conferantur.

THESES.

1. Instrumentorum usus in partu difficili saepissime supervacaneus.
2. In curanda hydrocele incisio punctioni praestat.
3. Quies post coenam magis prodest quam motus.
4. Partus praematurus sectioni caesareae et perforationi foetus est praeferendus.

V I T A.

Carolus Augustus Ludovicus Vilter natus sum an
hujus saeculi duodecimo Nauenae, patre Friderico Guilelm
quem mihi jam puero mors eripuit, matre Dorothea e ger
Guenther, quam per Dei gratiam etiam nunc superstitem
salvam pio veneror animo. Primis literarum rudimentis imbut
sum in schola Nauensi et postea in Gymnasio Berolinensi leu
phaeo, quo relicto, anno MDCCCXXXII civibus academiae medi
chirurgicae militaris sum adscriptus, in qua per tres annos et
midium scholas frequentavi horum virorum:

Cel. Wolff sen. de hodegetice, logice et psychologia; I
Link de historia naturali, botanice et pharmacologia; Cel. Tur
de physice et chemia et pharmacia; Ill. Mitscherlich
chemia organica et anorganica; Ill. J. Müller de physiologi
Ill. Schlemm de splanchnologia, syndesmologia, osteologia, an
tomia corporis humani universa; Beat. Osann de materia medi
de fontibus medicatis; Beat. Fr. Hufeland de pathologia
therapia generali, de semiotice, de pathologia et therapia special
Cel. Eck de physiologia; Ill. Horn de pathologia speciali,
morbis syphiliticis, de morbis animi; Ill. Casper de arte form
las medicas concinnandi et de medicina forensi; Cel. Kluge
chirurgia generali, de ossibus fractis, de arte obstetricia, de a
fascias rite applicandi, de akiurgia; Ill. Juengken de chirurgi
Artem cadavera rite secandi Ill. Schlemm me docuit.

Exercitationibus clinicis medicis, chirurgicis, ophthalmiatric
virorum Ill. Wolff, Dieffenbach, de Graefe, Juengke
Kluge interfui.

Tempore studiorum absoluto pro meis officiis chirurgi mune
in legione peditum secunda, duce Dr. Struve, viro humanissim
per annum unum functus sum; tum ad legionem equestrem qua
tam missus, per tres annos et dimidium duce Dr. Donige
viro doctissimo, usus sum. Deinde ad legionem praetoriana
Alexandri Caesaris, cujus rebus medicis Richter, vir celebe
rimus praeest, abire jussus sum.

Examine maturitatis absoluto in numerum civium universit
tis Fridericae Guilelmae adscriptus sum. Per duos annos et d
midium ibidem complura collegia frequentavi.

Quibus meis praeceptoribus gratias ago quam maximas sen
perque habebo.

Nunc vero tentaminibus, tam philosophico quam medico, ne
non examine rigoroso rite superatis, spero fore, ut dissertation
thesibusque rite defensis, summi in medicina et chirurgia honor
in me conferantur.

T H E S E S.

1. Instrumentorum usus in partu difficili saepissime superva
   caneus.
2. In curanda hydrocele incisio punctioni praestat.
3. Quies post coenam magis prodest quam motus.
4. Partus praematurus sectioni caesareae et perforationi foetu
   est praeferendus.

NARROW GUTTERS
(1-2 CHARACTERS
LOST ON
SEVERAL PAGES)